Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 24. mája 2016*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči určitým osobám a subjektom s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní v Iráne — Zmrazenie finančných prostriedkov — Nesprávne právne posúdenie — Právny základ — Nesprávne posúdenie — Neexistencia dôkazov“

V spojených veciach T-423/13 a T-64/14,

Good Luck Shipping LLC, so sídlom v Dubaji (Spojené arabské emiráty), v zastúpení: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, a M. Taher, solicitor,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: V. Piessevaux a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je jednak návrh na zrušenie rozhodnutia Rady 2013/270/SZBP zo 6. júna 2013, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 156, 2013, s. 10), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 522/2013 zo 6. júna 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 156, 2013, s. 3), rozhodnutia Rady 2013/661/SZBP z 15. novembra 2013, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 306, 2013, s. 18), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1154/2013 z 15. novembra 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 306, 2013, s. 3), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobkyne, a jednak návrh na vyhlásenie neuplatniteľnosti rozhodnutia Rady 2013/497/SZBP z 10. októbra 2013, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 272, 2013, s. 46), a nariadenia Rady (EÚ) č. 971/2013 z 10. októbra 2013, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 272, 2013, s. 1),

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Gervasoni a L. Madise (spravodajca),

tajomník: M. Junius, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 13. januára 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Prejednávané veci patria do rámca reštriktívnych opatrení zavedených s cieľom vyvinúť nátlak na Iránsku islamskú republiku, aby ukončila činnosti v jadrovej oblasti, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia alebo vyvíjania nosičov jadrových zbraní.

2 Žalobkyňa, Good Luck Shipping LLC, je námorná agentúra so sídlom v Dubaji (Spojené arabské emiráty). Organizuje zakotvenie plavidiel, vykladanie a nakladanie nákladu.

3 Na základe článku 29 ZEÚ Rada Európskej únie prijala 26. júla 2010 rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39). Článok 20 ods. 1 tohto rozhodnutia stanovuje:

„Všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve, držbe alebo pod priamou či nepriamou kontrolou týchto osôb a subjektov sa zmrazia:

…

b) osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I, ktoré sú zapojené do činností Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní alebo do vývoja nosičov jadrových zbraní alebo sú s týmito činnosťami a vývojom priamo spojené alebo ich podporujú, a to aj prostredníctvom zapojenia do obstarávania zakázaných položiek, tovaru, zariadení, materiálu a technológie, alebo osôb alebo subjektov, ktoré konajú v ich mene alebo podľa ich pokynov, alebo subjektov, ktoré vlastnia alebo kontrolujú, a to aj nezákonnými prostriedkami, ako aj osôb a subjektov, ktoré pomáhali označeným osobám alebo subjektom pri obchádzaní alebo porušovaní ustanovení rezolúcií BR OSN 1737 (2006), rezolúcie BR OSN 1747 (2007), rezolúcie BR OSN 1803 (2008) a rezolúcie BR OSN 1929 (2010) alebo tohto rozhodnutia, ako aj ďalších najvyšších príslušníkov a subjektov [Islamic Revolutionary Guard Corps (Armády strážcov islamskej revolúcie)] IRGC a spoločnosti Islamic Republic of Iran Shipping Lines [IRISL] a subjektov, ktoré vlastnia alebo kontrolujú alebo ktoré konajú v ich mene, ako sa uvádzajú v prílohe II.

…“

4 V prílohe II rozhodnutia 2010/413 v bode III nazvanom „Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL)“, boli do zoznamu subjektov, ktorých finančné prostriedky sa zmrazia, zapísané mená viacerých spoločností, medzi nimi IRISL a Hafize Darya Shipping Lines (ďalej len „HDSL“).

5 Viaceré spoločnosti, medzi nimi IRISL a HDSL, podali 8. októbra 2010 na Všeobecný súd žalobu zapísanú do registra pod číslom T-489/10, smerujúcu predovšetkým k zrušeniu rozhodnutia 2010/413 v rozsahu, v akom sa ich týka.

6 Dňa 25. októbra 2010 Rada v nadväznosti na rozhodnutie 2010/413 prijala nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, 2010, s. 1). Článok 16 ods. 2 nariadenia č. 961/2010 stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov osôb, subjektov a orgánov uvedených v zozname v prílohe VIII tohto nariadenia. Mená viacerých subjektov, medzi nimi aj IRISL a HDSL, boli zapísané do zoznamu uvedeného v tejto prílohe.

7 Dňa 1. decembra 2011 prijala Rada rozhodnutie 2011/783/SZBP, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 319, 2011, s. 71), ktorým okrem iného zapísala meno žalobkyne do zoznamu uvedeného v prílohe II rozhodnutia 2010/413 v bode III.

8 Rada v ten istý deň prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1245/2011, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 319, 2011, s. 11), ktorým okrem iného zapísala meno žalobkyne do zoznamu uvedeného v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010.

9 V rozhodnutí 2011/783 a vo vykonávacom nariadení č. 1245/2011 (ďalej len spoločne „akty z decembra 2011“) Rada odôvodnila zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov žalobkyne takto:

„Spoločnosť, ktorá koná v mene IRISL. [Žalobkyňa] bola založená ako nástupca spoločnosti Oasis Freight Company alias Great Ocean Shipping Services, na ktorú EÚ uvalila sankcie a ktorá skončila v súdnej likvidácii. [Žalobkyňa] vydala falošné prepravné doklady v prospech IRISL a subjektov, ktoré IRISL vlastní alebo kontroluje. [Žalobkyňa] koná v mene spoločností HDSL a [Safiran Payam Darya Shipping Lines] (ktoré označila EÚ) v Spojených arabských emirátoch. [Žalobkyňa bola z]ložená v júni 2011 v dôsledku sankcií ako náhrada za Great Ocean Shipping Services.“

10 Rada listom z 5. decembra 2011 informovala žalobkyňu o zapísaní jej mena do zoznamov osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu, pričom tieto zoznamy sú uvedené v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010.

11 Žalobkyňa listom zo 7. februára 2012 predložila pripomienky k aktom z decembra 2011 a požiadala o prístup k spisu Rady.

12 Žalobkyňa podala 9. februára 2012 žalobu o neplatnosť aktov z decembra 2011 v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú. Uvedená žaloba bola zapísaná do registra pod číslom T-57/12.

13 Nariadením Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 88, 2012, s. 1) sa zrušilo nariadenie č. 961/2010. Rada zapísala meno žalobkyne do zoznamu uvedeného v prílohe IX nariadenia č. 267/2012. Článok 23 ods. 2 tohto posledného uvedeného nariadenia stanovuje:

„Všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám, subjektom a orgánom uvedeným v prílohe IX alebo ktoré tieto osoby, subjekty alebo orgány vlastnia, majú v držbe alebo kontrolujú, sa zmrazia. Príloha IX zahŕňa fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány, ktoré boli v súlade s článkom 20 ods. 1 písm. b) a c) rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP označené za osoby, subjekty alebo orgány:

…

b) ktoré sú fyzickými alebo právnickými osobami, subjektmi alebo orgánmi, ktoré pomáhajú osobe, subjektu alebo orgánu uvedeným na zozname obísť alebo porušiť ustanovenia tohto nariadenia, rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP alebo rezolúcií BR OSN č. 1737 (2006), č. 1747 (2007), č. 1803 (2008) a č. 1929 (2010);

…

e) ktoré sú právnickými osobami, subjektmi alebo orgánmi vo vlastníctve spoločnosti Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) alebo kontrolovanými touto spoločnosťou alebo ktoré konajú v ich mene.“

14 Meno žalobkyne bolo zapísané do zoznamu uvedeného v bode III B 43 prílohy IX nariadenia č. 267/2012 s rovnakým odôvodnením, ako je to uvedené v aktoch z decembra 2011 (pozri bod 9 vyššie).

15 Aktom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 30. apríla 2012 žalobkyňa prispôsobila svoje návrhy vo veci T-57/12, aby napadla aj nariadenie č. 267/2012 v rozsahu, v akom sa jej týka.

16 Rada listom z 31. mája 2012 odpovedala na list žalobkyne zo 7. februára 2012 a poskytla jej dokumenty, na základe ktorých prijala akty z decembra 2011 a zapísala meno žalobkyne do zoznamov osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu, pričom tieto zoznamy sú uvedené v prílohe II rozhodnutia 2010/413, resp. v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010.

17 Žalobkyňa listom z 31. januára 2013 zaslala Rade svoje pripomienky k zápisu svojho mena do zoznamov osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu, pričom tieto zoznamy sú uvedené v prílohe II rozhodnutia 2010/413, resp. v prílohe IX nariadenia č. 267/2012 (ďalej len „sporné zoznamy“).

18 Dňa 6. júna 2013 prijala Rada rozhodnutie 2013/270/ZSBP, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 156, 2013, s. 10), ako aj vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 522/2013, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 156, 2013, s. 3). Týmito aktmi (ďalej len spoločne „akty z júna 2013“) zmenila odôvodnenie zápisu mena žalobkyne do sporných zoznamov takto:

„Spoločnosť, ktorá koná v mene IRISL. Kontroluje ju [M. F.]. [Žalobkyňa] bola založená ako nástupca spoločnosti Oasis Freight Company alias Great Ocean Shipping Services, na ktorú Únia uvalila sankcie a ktorá skončila v súdnej likvidácii. [Žalobkyňa] vydala falošné prepravné doklady v prospech IRISL a subjektov, ktoré IRISL vlastní alebo kontroluje. [Žalobkyňa] koná v mene spoločností HDSL a [Safiran Payam Darya Shipping Lines] (ktoré označila EÚ) v Spojených arabských emirátoch. [Bola z]ložená v júni 2011 v dôsledku sankcií ako náhrada za Great Ocean Shipping Services.“

19 Listom z 10. júna 2013 Rada oboznámila žalobkyňu s aktmi z júna 2013. Rovnako ju upovedomila o možnosti žiadať o opätovné preskúmanie zápisu svojho mena do sporných zoznamov a napadnúť tieto akty na Všeobecnom súde.

20 Žalobkyňa podala 16. augusta 2013 žalobu na Všeobecný súd smerujúcu k zrušeniu aktov z júna 2013 v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú. Táto žaloba bola zapísaná do registra pod číslom T-423/13.

21 Všeobecný súd rozsudkom zo 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Rada (T-57/12, neuverejnený, EU:T:2013:410), vyhovel žalobe žalobkyne a zrušil akty z decembra 2011 a nariadenie č. 267/2012 v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne, z dôvodu, že Rada nepreukázala skutočnosti vytýkané žalobkyni (rozsudok zo 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Rada, T-57/12, neuverejnený, EU:T:2013:410, bod 68).

22 Pokiaľ ide o časové účinky zrušenia aktov z decembra 2011 a nariadenia č. 267/2012 vyhláseného v rozsudku uvedenom v bode 21 vyššie, Všeobecný súd rozhodol, že účinky rozhodnutia 2011/783 majú byť, pokiaľ sa týkajú žalobkyne, zachované do nadobudnutia právoplatnosti zrušenia nariadenia č. 267/2012, ku ktorej podľa článku 60 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie bez ohľadu na ustanovenia článku 280 ZFEÚ, dochádza po uplynutí odvolacej lehoty uvedenej v článku 56 prvom odseku uvedeného štatútu.

23 Všeobecný súd rozsudkom zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), zrušil najmä prílohu II rozhodnutia 2010/413, prílohu VIII nariadenia č. 961/2010 a prílohu IX nariadenia Rady č. 267/2012 v rozsahu, v akom tieto akty stanovovali zápis mena IRISL do sporných zoznamov z dôvodu, že Rada nepreukázala, že IRISL prispievala k šíreniu jadrových zbraní (rozsudok zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, bod 76). Ďalej zrušil zápis mien iných subjektov podozrivých z konania v mene IRISL, medzi ktorými bola uvedená HDSL, z dôvodu, že skutočnosť, na ktorej základe sa ich mená zapísali do zoznamu, teda že boli kontrolované spoločnosťou IRISL alebo konali v jej mene, naďalej neodôvodňuje prijatie alebo zachovanie reštriktívnych opatrení prijatých voči nim, pretože IRISL nebola platne považovaná za subjekt podporujúci šírenie jadrových zbraní (rozsudok zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, bod 77).

24 V súvislosti s časovými účinkami zrušenia vyhláseného v rozsudku uvedenom v bode 23 vyššie, Všeobecný súd rozhodol, že účinky rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, majú byť, pokiaľ sa týkajú IRISL a ostatných žalobkýň, medzi nimi HDSL a Safiran Payam Darya Shipping Lines (ďalej len „SAPID“), zachované do nadobudnutia právoplatnosti zrušenia nariadenia č. 267/2012, ku ktorej podľa článku 60 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie bez ohľadu na ustanovenia článku 280 ZFEÚ, dochádza po uplynutí odvolacej lehoty uvedenej v článku 56 prvom odseku uvedeného štatútu.

25 Dňa 10. októbra 2013 prijala Rada rozhodnutie 2013/497/SZBP, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 272, 2013, s. 46), ako aj nariadenie (EÚ) č. 971/2013, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 272, 2013, s. 1) (ďalej len spoločne „opatrenia z októbra 2013“). Tieto akty zmenili najmä všeobecné kritériá zápisu do zoznamu osôb alebo subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní v Iráne a ktoré sú uvedené v článku 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413 a v článku 23 ods. 2 písm. b) a c) nariadenia č. 267/2012. Tieto akty stanovovali predovšetkým nové kritériá zápisu do sporných zoznamov, ktoré umožnili zaradiť mená:

— osôb alebo subjektov, ktoré obchádzajú ustanovenia rezolúcií Bezpečnostnej rady Organizácie spojených národov (BR OSN) 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) a 1929 (2010), rozhodnutia 2010/413 a nariadenia č. 267/2012 alebo ich porušujú,

— osôb alebo subjektov, ktoré pomáhajú označeným osobám alebo subjektom obchádzať uvedené ustanovenia,

— osôb alebo subjektov vlastnených alebo kontrolovaných spoločnosťou IRISL, ktoré konajú v jej mene, alebo spoločnosti IRISL poskytujú poisťovacie či iné kľúčové služby, alebo subjekty, ktoré IRSL kontroluje alebo ktoré konajú v jej mene.

26 Listom zo 14. októbra 2013 Rada informovala žalobkyňu, že do úvahy vzala rozsudok zo 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Rada (T-57/12, neuverejnený, EU:T:2013:410), a že zamýšľa opätovne zapísať jej meno do sporných zoznamov na základe nových všeobecných kritérií zápisu stanovených v opatreniach z októbra 2013. Žalobkyni poskytla lehotu do 1. novembra 2013 na predloženie svojich pripomienok.

27 Dňa 31. októbra 2013 žalobkyňa napadla krátku lehotu, ktorá jej bola poskytnutá na odpoveď, a požiadala Radu, aby jej potvrdila, že jej meno nebude opäť zapísané do sporných zoznamov, alebo v opačnom prípade požiadala o poskytnutie všetkých informácií a dôkazov, o ktoré sa Rada opierala, ako aj o odôvodnenú odpoveď na svoj list.

28 Dňa 15. novembra 2013 bolo meno žalobkyne rozhodnutím Rady 2013/661/SZBP, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 306, 2013, s. 18), zapísané do zoznamu uvedeného v prílohe II rozhodnutia 2010/413.

29 V dôsledku toho bolo meno žalobkyne v ten istý deň vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 1154/2013 z 21. decembra 2012, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2013 (Ú. v. EÚ L 306, 2013, s. 3), zapísané do zoznamu v prílohe IX nariadenia č. 267/2012.

30 Rada v rozhodnutí 2013/661, ako aj v nariadení č. 1154/2013 (ďalej len spoločne „akty z novembra 2013“) uviedla toto odôvodnenie:

„Good Luck Shipping Company LLC ako zástupca HDSL v Spojených arabských emirátoch poskytuje kľúčové služby spoločnosti HDSL, ktorá je subjektom zaradeným na zoznam a konajúcim v mene IRISL.“

31 Listom z 18. novembra 2013 Rada odpovedala na list žalobkyne z 31. októbra 2013 a oznámila jej, že sa naďalej domnieva, že nové zaradenie bolo dôvodné a z tohto dôvodu bolo jej meno zapísané do sporných zoznamov, a zároveň poskytla žalobkyni prístup k spisu obsahujúcemu dôkazy, o ktoré sa Rada opierala.

32 Mená IRISL a HDSL boli rozhodnutím Rady 2013/685/SZBP z 26. novembra 2013, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 316, 2013, s. 46), a vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 1203/2013 z 26. novembra 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 316, 2013, s. 1), opäť zapísané do sporných zoznamov na základe nových všeobecných kritérií zápisu stanovených v opatreniach z októbra 2013.

33 Dňa 29. januára 2014 žalobkyňa podala žalobu zapísanú do registra pod číslom T-64/14, ktorá sa týka aktov z novembra 2013 a opatrení z októbra 2013.

Konanie a návrhy účastníkov konania

34 Ako bolo uvedené v bode 20 vyššie, návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. augusta 2013, žalobkyňa podala žalobu smerujúcu k zrušeniu aktov z júna 2013 v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobkyne. Táto žaloba bola zapísaná do registra pod číslom T-423/13.

35 Po čiastočnej obmene Všeobecného súdu bola vec pridelená novému sudcovi spravodajcovi. Tento bol potom pridelený k druhej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.

36 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. januára 2014 žalobkyňa, ako bolo uvedené v bode 33 vyššie, podala žalobu zapísanú do registra pod číslom T-64/14, ktorou navrhla zrušiť akty z novembra 2013 v rozsahu, v akom sa jej týkajú, a vyhlásiť opatrenia z októbra 2013 za neuplatniteľné v rozsahu, v akom tieto opatrenia tým, že stanovujú nové všeobecné kritériá zápisu do sporných zoznamov, predstavujú právny základ aktov z novembra 2013.

37 Uznesením zo 17. júla 2014 predseda druhej komory Všeobecného súdu rozhodol v súlade s článkom 50 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 o spojení vecí T-423/13 a T-64/14 na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

38 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na určité otázky. Účastníci konania na tieto otázky odpovedali v stanovenej lehote.

39 Vo veci T-423/13 žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil akty z júna 2013 v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobkyne,

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

40 Vo veci T-64/14 žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil akty z novembra 2013 v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobkyne,

— na základe článku 277 ZFEÚ vyhlásil opatrenia z októbra 2013 za neuplatniteľné,

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

41 Vo veciach T-423/13 a T-64/14 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žaloby,

— uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

O veci T-423/13

42 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby vo veci T-423/13, smerujúcej proti aktom z júna 2013, uvádza štyri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia, druhý na zjavne nesprávnom posúdení vyplývajúcom z nerešpektovania všeobecných kritérií zápisu do sporných zoznamov a z neexistencie dôkazov, ako aj na nesprávnom posúdení právneho základu, tretí je založený na porušení práv na obhajobu a práva na účinné súdne preskúmanie a štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality a základných práv, ako sú právo na majetok, sloboda podnikania a právo na rešpektovanie súkromného života.

43 Najskôr treba preskúmať druhý žalobný dôvod.

44 Žalobkyňa svojím druhým žalobným dôvodom v podstate uvádza dve výhrady. Prvá je založená na nesprávnom posúdení a uplatňuje sa ňou, že dôvody uplatnené voči nej sú nesprávne a že Rada nepredložila dôkaz o uvedených dôvodoch. Druhá výhrada je založená na neexistencii právneho základu. Na jej podporu žalobkyňa jednak tvrdí, že zápis jej mena do sporných zoznamov bol založený na zápise IRISL, ktorý bol zrušený rozsudkom zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), a jednak, že zrušenie prvého zápisu jej mena do sporných zoznamov v dôsledku rozsudku zo 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Rada (T-57/12, neuverejnený, EU:T:2013:410), malo viesť k zrušeniu rozhodnutia o ponechaní uvedeného zápisu na zoznamoch uvedených v aktov z júna 2013.

45 Rada tvrdí, že zápis mena žalobkyne do sporných zoznamov je založený na dvoch rôznych kritériách, a to na kritériu konania v mene IRISL a na kritériu pomoci subjektom, ktorých mená boli zapísané do uvedených zoznamov, vyhnúť sa sankciám, ktoré sa ich týkajú. Dôvody uvedené v aktoch z júna 2013, ako aj predložené dôkazy teda umožňovali odôvodniť uvedený zápis na základe prvého alebo druhého z vyššie uvedených kritérií.

46 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry disponuje Rada určitou mierou voľnej úvahy na určenie v každom jednotlivom prípade, či sú splnené právne kritériá, na ktorých sa zakladajú predmetné reštriktívne opatrenia (pozri rozsudok z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada, T-565/12, EU:T:2014:608, bod 54 a citovanú judikatúru).

47 Súdy Európskej únie však majú zabezpečiť v zásade úplné preskúmanie zákonnosti všetkých aktov Únie so zreteľom na základné práva, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť všeobecných zásad práva Únie, vrátane aktov, ktoré majú vykonať rezolúcie prijaté Bezpečnostnou radou podľa kapitoly VII Charty Organizácie spojených národov (pozri rozsudok z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada, T-565/12, EU:T:2014:608, bod 55 a citovanú judikatúru).

48 Medzi týmito základnými právami je uvedené najmä dodržiavanie práva na obhajobu a na účinnú súdnu ochranu (pozri rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12, EU:C:2013:775, bod 59 a citovanú judikatúru).

49 Dodržiavanie práva na obhajobu, ktoré je zakotvené v článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a v prejednávanej veci zabezpečované článkom 24 ods. 3 a 4 rozhodnutia 2010/413 a článkom 46 ods. 3 a 4 nariadenia č. 267/2012, zahŕňa právo byť vypočutý a právo na prístup k spisu pri zachovaní legitímnych záujmov zachovávania dôvernosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12, EU:C:2013:775, bod 60 a citovanú judikatúru).

50 Právo na účinnú súdnu ochranu, ktoré je zaručené v článku 47 Charty základných práv, vyžaduje, aby jednak dotknutá osoba mala možnosť zoznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej, buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia dôvodov na základe jej žiadosti, a to bez toho, aby bola dotknutá právomoc príslušného súdu vyžadovať od dotknutého orgánu oznámenie týchto dôvodov s cieľom umožniť dotknutej osobe brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd, a aby jednak tento súd mal možnosť v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého rozhodnutia (pozri rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12, EU:C:2013:775, bod 61 a citovanú judikatúru).

51 Účinnosť súdneho preskúmania zaručená článkom 47 Charty základných práv najmä vyžaduje, aby sa súd Únie uistil, že rozhodnutie, ktoré má pre dotknutú osobu alebo dotknutý subjekt individuálny dosah, sa opiera o dostatočne silný skutkový základ. To zahŕňa overenie skutočností uvádzaných v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa predmetné rozhodnutie opiera, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie tohto rozhodnutia, podložené (pozri rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12, EU:C:2013:775, bod 64 a citovanú judikatúru).

52 Súdne preskúmanie zákonnosti aktu, ktorým boli voči subjektu prijaté reštriktívne opatrenia, sa vzťahuje na posúdenie skutočností a okolností uvádzaných na jeho odôvodnenie, rovnako ako na overenie dôkazov a informácií, na ktorých sa toto posúdenie zakladá. V prípade pochybností prislúcha Rade, aby tieto dôkazy a informácie predložila súdu Únie na účely ich overenia (pozri rozsudky zo 6. septembra 2013, Bateni/Rada, T-42/12 a T-181/12, neuverejnený, EU:T:2013:409, bod 46 a citovanú judikatúru, a zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, bod 42 a citovanú judikatúru). Inými slovami, v prípade pochybností je úlohou príslušného orgánu Únie, aby preukázal dôvodnosť dôvodov uplatňovaných proti dotknutej osobe, pričom táto osoba nie je povinná predložiť dôkazy o opaku svedčiace o neexistencii dôvodnosti uvedených dôvodov. Je však potrebné, aby dôvody použité proti dotknutej osobe boli podložené informáciami a dôkazmi (pozri rozsudok z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada, T-565/12, EU:T:2014:608, bod 57 a citovanú judikatúru).

53 V prejednávanej veci treba pred preskúmaním dôvodnosti výhrad vznesených v rámci druhého žalobného dôvodu, ktoré boli pripomenuté v bode 44 vyššie, určiť tie skutočnosti, ktoré môže Rada účinne uplatniť s prihliadnutím na dodržiavanie práva žalobkyne na obhajobu a jej práva na účinnú súdnu ochranu.

O skutočnostiach, ktoré môže Rada v prejednávanej veci účinne uplatniť

54 Je potrebné posúdiť, či dôkazy predložené Radou v rámci vyjadrenia k žalobe vo veci T-423/13 môžu byť účinne uplatňované na podporu dôvodov zápisu mena žalobkyne do sporných zoznamov bez toho, aby došlo k porušeniu práva žalobkyne na obhajobu, ako aj jej práva na účinnú súdnu ochranu.

55 Po prvé treba pripomenúť, že zákonnosť napadnutých aktov možno v zásade posudzovať iba na základe skutkových a právnych okolností, na základe ktorých boli tieto akty prijaté, a nie na základe skutočností, o ktorých sa Rada dozvedela neskôr, po prijatí týchto aktov, a to aj keby sa Rada

domnievala, že uvedené skutočnosti mohli platne doplniť dôvody uvedené v týchto aktoch a prispieť k ich prijatiu. Všeobecný súd totiž nemôže pristúpiť na návrh Rady, aby v konečnom dôsledku nahradil dôvody, na ktorých sú tieto akty založené (pozri rozsudok zo 6. septembra 2013, Bateni/Rada, T-42/12 a T-181/12, neuverejnený, EU:T:2013:409, bod 51 a citovanú judikatúru).

56 Po druhé treba pripomenúť, že podľa judikatúry v prípade následného rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov si rešpektovanie práva na obhajobu podobne vyžaduje, na jednej strane, aby zainteresovanej osobe boli oznámené informácie alebo spisové materiály, ktoré podľa Rady odôvodňujú ponechanie jej mena na sporných zoznamoch, ako aj, prípadne, nové skutočnosti v neprospech dotknutého subjektu a, na druhej strane, aby jej bolo umožnené účinne uplatniť svoje stanovisko k tejto veci (rozsudok z 12. decembra 2006, Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada, T-228/02, EU:T:2006:384, bod 126).

57 Inými slovami, v prípade prvého aktu, ktorým boli zmrazené finančné prostriedky určitému subjektu, pokiaľ tomu nebránia naliehavé dôvody týkajúce sa bezpečnosti Únie alebo jej členských štátov či udržiavania ich medzinárodných vzťahov, sa musí oznámenie skutočností uvádzaných v neprospech subjektu vykonať súčasne s prijatím dotknutého aktu, alebo čo najskôr po uvedenom prijatí. Na požiadanie má dotknutý subjekt tiež právo vyjadriť sa k týmto skutočnostiam po prijatí aktu (pozri rozsudok zo 6. septembra 2013, Bank Melli Iran/Rada, T-35/10 a T-7/11, EU:C:2013:397, bod 83 a citovanú judikatúru). Naopak, akémukoľvek následnému rozhodnutiu o zmrazení finančných prostriedkov musí predchádzať nová možnosť byť vypočutý a prípadne oznámenie nových skutočností v neprospech dotknutého subjektu (rozsudok z 11. júla 2007, Sison/Rada, T-47/03, neuverejnený, EU:T:2007:207, body 173 a 178).

58 V prejednávanej veci treba konštatovať, že Rada až v okamihu podania vyjadrenia k žalobe vo veci T-423/13, teda 4. novembra 2013, na Všeobecnom súde uviedla dôkazy nájdené na internete 11. marca 2013 a 28. októbra 2013, na základe ktorých sa domnievala, že môžu odôvodniť rozhodnutie o ponechaní mena žalobkyne na sporných zoznamoch. Predmetnými dôkazmi sú:

a) životopis zamestnanca žalobkyne nájdený na internete 28. októbra 2013, v ktorom sa v podstate uvádza, že dotknutý zamestnanec pracuje pre žalobkyňu, ktorá je agentom HDSL v prístave Jebel Ali (Spojené arabské emiráty), a koná zakaždým, keď IRISL vyzve uvedený prístav, aby jej poskytol potrebnú pomoc;

b) výpis z internetovej stránky združenia agentov lodných spoločností v Dubaji nájdený na internete 11. marca 2013, ktorý preukazuje, že meno zástupcu žalobkyne zodpovedá menu zástupcu spoločnosti Great Ocean Shipping Service;

c) životopis osoby s bydliskom v Sharjahu (Spojené arabské emiráty) nájdený na internetovej stránke spoločnosti so sídlom v Sharjahu, v ktorom sa uvádza, že dotknutá osoba pracovala pre žalobkyňu a spoločnosť Great Ocean Shipping Service od februára 2010 do súčasnosti;

d) výpis z internetovej stránky organizácie iránskych vývozcov výrobkov ťažobného priemyslu a inžinierskych služieb nájdený na internete 28. októbra 2013, v ktorom sa uvádza, že žalobkyňa vystupuje ako agent spoločnosti HDSL.

59 V tejto súvislosti treba v prvom rade poznamenať, že Rada pred prijatím aktov z júna 2013 mala k dispozícii iba údaje nájdené na internete 11. marca 2013. Už z tohto dôvodu nemohla Rada v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 55 vyššie uplatniť na podporu uvedených aktov iné dôkazy nájdené na internete po prijatí aktov z júna 2013, a to dôkazy nájdené 28. októbra 2013.

60 V druhom rade treba uviesť, že rozhodnutie ponechať meno žalobkyne na sporných zoznamoch uvedených v aktoch z júna 2013 je rozhodnutím nasledujúcim po reštriktívnych opatreniach a Rada tak mala povinnosť poskytnúť žalobkyni informácie alebo spisové materiály, ktoré podľa nej odôvodňujú toto ponechanie pred prijatím uvedeného rozhodnutia v súlade s judikatúrou uvedenou v bodoch 56 a 57 vyššie.

61 Toto konštatovanie nespochybňuje argument uvedený Radou na pojednávaní, podľa ktorého žalobkyňa v súlade s judikatúrou Únie mala podať žiadosť o prístup k spisu, aby sa oboznámila s dôkazmi uvedenými v bode 58 vyššie, a tým, že to neurobila, Rada nebola povinná z vlastného podnetu sprístupniť spis.

62 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa judikatúry, ak sa poskytli dostatočne konkrétne informácie umožňujúce dotknutému subjektu účinne predniesť svoje stanovisko k skutočnostiam zohľadneným v jeho neprospech Radou, zásada dodržania práva na obhajobu neznamená povinnosť Rady umožniť z vlastného podnetu prístup k dokumentom obsiahnutým v jej spise. Rada je povinná umožniť prístup k všetkým administratívnym dokumentom týkajúcim sa predmetného opatrenia, ktoré nemajú dôvernú povahu, iba na žiadosť dotknutej osoby (pozri rozsudok zo 6. septembra 2013, Bank Melli Iran/Rada, T-35/10 a T-7/11, EU:C:2013:397, bod 84 a citovanú judikatúru).

63 V prejednávanej veci však žalobkyni pred prijatím aktov z júna 2013 neboli poskytnuté nijaké informácie, ktoré by jej umožnili účinne vyjadriť svoj názor na skutočnosti, ktoré Rada uplatnila voči nej, v súlade s judikatúrou citovanou v bode 57 vyššie. Navyše ani list Rady z 10. júna 2013 (pozri bod 19 vyššie), ani akty z júna 2013 neuvádzali nové skutočnosti v neprospech žalobkyne, o ktoré sa Rada opierala, aby zapísala meno žalobkyne do sporných zoznamov.

64 Okrem toho, ako pripúšťa samotná Rada, nové dôkazy spomenuté v bode 58 vyššie, sú verejne prístupné, pretože sa nachádzajú na internete. Z toho vyplýva, že nijaké naliehavé dôvody týkajúce sa bezpečnosti alebo zahraničnej politiky Európskej únie a jej členských štátov, nebránili oznámeniu uvedených skutočností pred prijatím aktov z júna 2013.

65 Napokon treba spresniť, že keby sa Rada mohla dovolávať informácií uvedených vo vyjadrení k žalobe vo veci T-423/13, umožnilo by jej to uviesť dodatočné dôvody na účely doplnenia dôvodov uvedených v aktoch z júna 2013, čím by tiež porušila právo žalobkyne na obhajobu a jej právo na účinnú súdnu ochranu. Vzhľadom na to, že žalobkyňa sa s týmito dôvodmi nemohla oboznámiť včas, aby mohla svoj postoj hájiť v správnom konaní, ani posúdiť dôvodnosť zápisu jej mena do sporných zoznamov a účelnosť podania žaloby, mala by možnosť namietať proti týmto dôvodom až v replike a v ústnej časti konania. Došlo by tak k porušeniu zásady procesnej rovnosti účastníkov konania pred súdom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. septembra 2013, Bateni/Rada, T-42/12 a T-181/12, neuverejnený, EU:C:2013:409, bod 54 a citovanú judikatúru).

66 Za týchto podmienok sa treba domnievať, že informácie poskytnuté po prvýkrát až v rámci vyjadrenia k žalobe vo veci T-423/13 nemôže Všeobecný súd vziať do úvahy, hoci by umožnili odôvodniť zápis mena žalobkyne do sporných zoznamov. Zohľadnenie týchto tvrdení by totiž porušilo jednak zásadu, podľa ktorej zákonnosť napadnutých aktov možno preskúmavať len podľa skutkového a právneho stavu, na základe ktorého boli rozhodnutia prijaté, a jednak právo žalobkyne na obhajobu a na účinnú súdnu ochranu.

67 V dôsledku toho treba preskúmať, či sa Rada dopustila nesprávneho posúdenia tým, že sa domnievala, že rozhodnutie o opätovnom zápise mena žalobkyne do sporných zoznamov bolo dostatočne podložené aj bez dôkazov uvedených v rámci vyjadrenia k žalobe vo veci T-423/13.

O dôvodnosti výhrady založenej na nesprávnom posúdení

68 Ako bolo uvedené v bode 44 vyššie, žalobkyňa tvrdí, že dôvody uvedené na zápis jej mena do sporných zoznamov sú nesprávne a že Rada nepreukázala uvedené dôvody.

69 Rada v odpovedi tvrdí, ako bolo pripomenuté v bode 45 vyššie, že zápis mena žalobkyne do sporných zoznamov je založený na dvoch samostatných kritériách, a to na kritériu konania v mene IRISL a na kritériu pomoci subjektom, ktorých mená boli zapísané do uvedených zoznamov, aby sa vyhli sankciám, ktoré sa na ne vzťahujú. Tvrdí, že aj keby Všeobecný súd považoval dôkazy týkajúce sa prvého kritéria za nedôvodné, uvedený zápis mohol byť odôvodnený na základe dôvodov týkajúcich sa druhého kritéria.

70 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na účely odôvodnenia zápisu mena žalobkyne do sporných zoznamov Rada v súvislosti s prvým kritériom pripomenutým v bode 69 vyššie, tvrdí, že žalobkyňu kontroluje pán M. F., ktorý je regionálny riaditeľ IRISL pre Spojené arabské emiráty a ako agent HDSL vystupuje ako námorný agent IRISL v prístave Jebel ALI, a že vystavovala falošné prepravné dokumenty v prospech IRISL a subjektov vo vlastníctve IRISL alebo kontrolovaných IRISL. V súvislosti s druhým kritériom uvedeným v bode 69 vyššie Rada uvádza, že žalobkyňa bola založená s cieľom nahradiť subjekt, na ktorý boli uvalené sankcie Únie a ktorý je v súdnej likvidácii, pretože žalobkyňu a dotknutú osobu v združení námorných agentov v Dubaji zastupuje tá istá osoba, a ďalej uvádza, že dotknutý subjekt poskytoval služby námorného agenta HDSL a žalobkyňa v súčasnosti poskytuje rovnaké služby uvedenému subjektu registrovanému od 26. júla 2010, čím mu umožňuje vyhýbať sa sankciám, ktoré sa naň vzťahujú.

71 Treba však spresniť, že Rada predložila iba dôkazy uvedené v bode 58 vyššie, ktoré nemožno z dôvodov uvedených v bodoch 59 až 66 vyššie, vziať do úvahy.

72 Treba teda konštatovať, že pri neexistencii dôkazov, ktorých sa Rada môže účinne dovolávať, sa zápis mena žalobkyne do sporných zoznamov zakladal iba na všeobecných tvrdeniach, a to pokiaľ ide o dôvody zápisu odkazujúce na prvé kritérium alebo dôvody týkajúce sa druhého kritéria (pozri bod 69 vyššie).

O dôvodnosti výhrady založenej na nesprávnom právnom posúdení

73 Žalobkyňa v rámci druhého žalobného dôvodu tiež tvrdí, ako bolo pripomenuté v bode 44 vyššie, že právny základ pre zápis jej mena do sporných zoznamov zanikol po vyhlásení rozsudku zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada (T-489/10, EU:T:2013:453). Takýto argument uviedla v replike z dôvodu, že dotknutý rozsudok nebol v čase podania žaloby ešte vyhlásený. V rámci odpovede na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania okrem toho spresňuje, že Všeobecný súd v už citovanom rozsudku rozhodol, že Rada neodôvodnila zápis mena IRISL do sporných zoznamov, a teda že zápis mien subjektov (vrátane žalobkyne), ktoré boli vo vlastníctve alebo kontrolované IRISL či konali v jej mene, sa stal od júla 2010 protiprávnym (dátum prvého zápisu IRISL). Dodáva, že podľa judikatúry Všeobecného súdu rozsudok, ktorým sa zrušuje zaradenie, „retroaktívne odstraňuje meno dotknutého subjektu z právneho poriadku a na zápis sa prihliada, ako keby k nemu nikdy nedošlo“. Podľa žalobkyne je táto zásada v prejednávanej veci uplatniteľná.

74 Rada odmieta tvrdenie žalobkyne a v rámci svojej odpovede na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania najmä uvádza, že žalobkyňa sa v replike predloženej po vyhlásení rozsudku zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), nedovolávala žalobného dôvodu alebo tvrdenia založeného na tom, že sa na zápis mien IRISL a ďalších dotknutých subjektov do sporných zoznamov prihliada, ako keby k nemu v čase prijatia aktov z júna 2013 nikdy nedošlo. Podľa Rady teda Všeobecný súd nemohol v prejednávanej veci preskúmať taký žalobný dôvod alebo tvrdenie, pretože v opačnom prípade by išlo o rozhodnutie *ultra petita*.

75 V tejto súvislosti treba poznamenať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada, skutočnosť, že žalobkyňa v rámci repliky vyzvala Všeobecný súd, aby rozhodol o dôsledkoch, ktoré má rozsudok zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), na akty z júna 2013 (pozri bod 44 vyššie) a na pripomienky, ktoré podala vo svojej odpovedi na zabezpečenie priebehu konania, je iba pokračovaním uvedeného tvrdenia, ktoré je preto zjavne prípustné.

76 V každom prípade treba navyše pripomenúť, že dôsledky, ktoré vyplývajú z právoplatného rozsudku Všeobecného súdu, sú súčasťou dôvodov verejného poriadku, ktoré súd Únie môže uplatniť *ex offo* [pozri analogicky rozsudok z 1. júna 2006, P & O European Ferries (Vizcaya) a Diputación Foral de Vizcaya/Komisia, C-442/03 P a C-471/03 P, EU:C:2006:356, bod 45]. Z toho vyplýva, že aj pri neexistencii tvrdení vznesených žalobkyňou v rámci repliky a jej odpovede na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania mal Všeobecný súd *ex offo* posúdiť účinky rozsudku zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), na napadnuté akty.

77 Pokiaľ ide o meritórne posúdenie tvrdenia žalobkyne založeného na nesprávnom právnom posúdení Radou, treba spresniť, že z judikatúry vyplýva, že platnosť zápisu mena subjektu do zoznamu osôb alebo subjektov dotknutých reštriktívnymi opatreniami z dôvodu ich väzieb s iným subjektom, ktorého meno bolo zapísané do uvedeného zoznamu, podlieha podmienke, že ku dňu zápisu bolo meno tohto druhého subjektu platne zapísané do tohto zoznamu. Podľa tejto judikatúry je zmrazenie finančných prostriedkov subjektov vlastnených alebo kontrolovaných subjektom, ktorého meno bolo platne zapísané do dotknutého zoznamu, alebo konajúcich v mene tohto iného subjektu, nevyhnutné a vhodné na zabezpečenie účinnosti opatrení prijatých voči poslednému uvedenému subjektu a na zabezpečenie toho, že sa tieto opatrenia nebudú obchádzať. Z toho vyplýva, že pokiaľ nedošlo k platnému zápisu mena IRISL do sporných zoznamov, nemožno zápis mena subjektov konajúcich v jej mene alebo poskytujúcich IRISL alebo iným subjektom konajúcim v jej mene kľúčové služby, naďalej odôvodniť cieľom zabezpečiť účinnosť opatrení prijatých voči IRISL a zaručiť, aby sa tieto opatrenia neobchádzali (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, body 75 až 77; pozri tiež rozsudok z 9. decembra 2014, BT Telecommunications/Rada, T-440/11, neuverejnený, EU:T:2014:1042, bod 149 a citovanú judikatúru).

78 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že 16. septembra 2013 bol vyhlásený rozsudok Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), ktorým sa zrušili reštriktívne opatrenia prijaté voči IRISL a ďalším subjektom, medzi nimi HDSL a SAPID. Na tomto základe treba uviesť, že reštriktívne opatrenia prijaté voči IRISL boli použité na odôvodnenie zápisu mena žalobkyne do sporných zoznamov so zreteľom na prvé kritérium uvedené v bode 69 vyššie, teda kritérium konania v mene IRISL, zatiaľ čo reštriktívne opatrenia prijaté voči HDSL a SAPID, ako vyplýva z výkladu aktov z júna 2013 (pozri bod 18 vyššie), boli použité na odôvodnenie zápisu mena žalobkyne do uvedených zoznamov so zreteľom na druhé kritérium uvedené v bode 69 vyššie, teda kritérium pomoci určeným subjektom vyhýbať sa sankciám, ktoré sa na ne vzťahujú.

79 Hoci je pravda, že účinky zápisu mien IRISL, HDSL a SAPID do sporných zoznamov boli zachované až do uplynutia lehoty stanovenej v článku 60 druhom odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, a to bez ohľadu na článok 280 ZFEÚ, teda do uplynutia lehoty na podanie odvolania stanovenej v článku 56 prvom odseku uvedeného štatútu, treba konštatovať, že po uplynutí uvedenej lehoty sa uvedený zápis so spätnou účinnosťou odstránil z právneho poriadku, ako keby nikdy neexistoval (rozsudok z 28. mája 2013, Abdulrahim/Rada a Komisia, C-239/12 P, EU:C:2013:331, bod 68; pozri tiež rozsudok z 9. decembra 2014, BT Telecommunications/Rada, T-440/11, neuverejnený, EU:T:2014:1042, bod 149 a citovanú judikatúru).

80 Všeobecný súd totiž môže stanoviť dobu, počas ktorej sú odložené účinky zrušenia aktu, aby Rade umožnil odstrániť zistené porušenia tým, že prípadne stanoví nové všeobecné kritériá zápisu do zoznamu osôb alebo subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, a nové reštriktívne

opatrenia týkajúce sa zmrazenia finančných prostriedkov dotknutého subjektu do budúcnosti. Treba však zdôrazniť, že tak uvedené nové kritériá zápisu, ako aj uvedené nové reštriktívne opatrenia neumožňujú dodatočne legalizovať opatrenia, o ktorých protiprávnosti rozhodol rozsudkom Všeobecný súd (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. septembra 2015, First Islamic Investment Bank/Rada, T-161/13, EU:C:2015:667, bod 102).

81 Z toho vyplýva, že odklad účinkov zrušenia aktu nie je v rozpore so zásadou pripomenutou judikatúrou uvedenou v bode 79 vyššie, podľa ktorej po uplynutí doby odkladu má zrušenie dotknutých aktov spätnú účinnosť umožňujúcu prihliadať na akty dotknuté zrušením tak, ako keby nikdy neexistovali.

82 Či už teda v prejednávanej veci ide o prvé kritérium založené na tom, že žalobkyňa koná v mene IRISL, alebo druhé kritérium založené na tom, že žalobkyňa pomáha označeným subjektom vyhýbať sa sankciám, ktoré sa na nich vzťahujú, tým, že koná v mene HDSL a SAPID alebo tým, že nahradila Great Ocean Shipping Services, aby prevzala činnosti, ktoré posledná uvedená spoločnosť vykonávala pre HDSL, platí, že vzhľadom na to, že Všeobecný súd zrušil zápis mien IRISL, HDSL a SAPID do sporných zoznamov, nemožno ďalej odôvodniť prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči žalobkyni na základe prvého či druhého kritéria, pretože tieto úkony sú viazané na existenciu platného zápisu uvedených subjektov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, body 75 až 77; pozri tiež analogicky rozsudok z 9. decembra 2014, BT Telecommunications/Rada, T-440/11, EU:T:2014:1042, bod 149 a citovanú judikatúru).

83 Treba teda konštatovať, že Rada sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že rozhodnutie o ponechaní mena žalobkyne na sporných zoznamoch založila na dôvodoch súvisiacich s jedným alebo druhým kritériom uvedeným v bode 82 vyššie.

84 Druhému žalobnému dôvodu, ako aj žalobe podanej vo veci T-423/13, treba teda vyhovieť a zrušiť akty z júna 2013 v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody.

O veci T-64/14

85 Žalobkyňa vo veci T-64/14 na podporu návrhu na zrušenie aktov z novembra 2013 uvádza sedem žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii právneho základu napadnutých aktov vyplývajúcej z protiprávnosti všeobecných kritérií zápisu stanovených opatreniami z októbra 2013, druhý je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery, konečnej povahy rozsudkov, zásady právnej istoty, zásady *ne bis in idem*, právnej sily rozhodnutej veci a zásady zákazu diskriminácie, tretí na porušení povinnosti odôvodnenia, štvrtý na porušení práva na obhajobu, piaty žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení, nerešpektovaní kritérií uplatniteľných na vypracovanie sporných zoznamov, na neexistencii dôkazov odôvodňujúcich prijaté reštriktívne opatrenia, ako aj v podstate na nesprávnom právnom posúdení, šiesty žalobný dôvod je založený na porušení základných práv, a to práva na majetok, slobody podnikania a dobrej povesti, a siedmy žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci, ktorého sa dopustila Rada.

86 Najskôr treba preskúmať piaty žalobný dôvod.

87 Žalobkyňa v rámci piateho žalobného dôvodu uvádza šesť tvrdení. Po prvé tvrdí, že rozhodnutie o ponechaní mena IRISL na sporných zoznamoch nebolo prijaté pri rozhodovaní o ponechaní jej mena na uvedených zoznamoch v aktoch z novembra 2013. Po druhé tvrdí, že IRISL neposkytuje nijaké služby. Po tretie zdôrazňuje, že rozhodnutie ponechať meno HDSL na týchto zoznamoch stále nebolo prijaté ani v dobe, keď bolo jej meno opätovne zapísané do týchto zoznamov, a že v dôsledku toho je tento posledný zápis odôvodňovaný skutočnosťou, že mala poskytovať kľúčové služby HDSL, bezdôvodný. Po štvrté sa domnieva, že skutočnosť, že bola agentom HDSL, nemôže odôvodniť zápis

jej mena do dotknutých zoznamov a v rámci svojej repliky dodáva, že vysvetlenia poskytnuté Radou na účely spresnenia dôvodov uvedeného zápisu sú oneskorené a nedostatočne odôvodnené. Po piate žalobkyňa tvrdí, že neexistujú dôkazy o spojení jej osoby so šírením jadrových zbraní. Po šieste jej zamestnanec, ktorého životopis Rada predložila, neposkytoval služby plavidlám IRISL, ktoré navyše v prístave Jebel Ali nikdy nekotvili.

88 Rada spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne. Po prvé uvádza, že mená IRISL a HDSL boli už zapísané v sporných zoznamoch v okamihu zápisu mena žalobkyne do uvedených zoznamov, pretože keď Všeobecný súd zrušil zápis ich mien, stanovil aj zachovanie časových účinkov dotknutých aktov až do právoplatnosti čiastočného zrušenia nariadenia č. 267/2012 (rozsudok zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, body 80 až 83), teda do uplynutia lehoty na podanie odvolania na Súdny dvor stanovenej v článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Po druhé služby, ktoré žalobkyňa ako agent poskytuje HDSL, sú kľúčové v tom, že by HDSL bez nich nemohla pôsobiť v Spojených arabských emirátoch. Po tretie zdôrazňuje, že kritériá, na základe ktorých bolo meno žalobkyne zapísané do týchto zoznamov, nie sú kritériami založenými na jej spojení so šírením jadrových zbraní, ale všeobecnými kritériami pre zápis stanovenými opatreniami z októbra 2013, ktoré sú pripomenuté v bode 25 vyššie. Po štvrté zdôrazňuje, že predložila dôkazy o ponechaní mena žalobkyne na týchto zoznamoch tým, že predložila najmä životopis jedného z jej zamestnancov, v ktorom sa uvádza, že uvedený zamestnanec pôsobí pri vstupe plavidiel IRISL do prístavu Jebel Ali.

89 Treba pripomenúť, že zápis mena žalobkyne do sporných zoznamov sa uskutočnil na základe všeobecných kritérií zápisu stanovených v opatreniach z októbra 2013, ktoré umožňujú do uvedených zoznamov zapísať najmä mená „osôb alebo subjektov vo vlastníctve IRISL alebo ňou kontrolovaných, ktoré konajú v jej mene alebo jej poskytujú poistenie či iné kľúčové služby, alebo subjekty, ktoré IRSL kontroluje alebo ktoré konajú v jej mene“ a bol odôvodnený takto: „[Žalobkyňa] poskytuje kľúčové služby HDSL, ktorá je subjektom zaradeným na zoznam a konajúcim v mene IRISL.“

90 K zápisu mena žalobkyne do sporných zoznamov došlo 16. novembra 2013 a založený bol na skutočnosti, že vo svojom postavení agenta poskytovala kľúčové služby HDSL, ktorá bola subjektom konajúcim v mene IRISL. Odôvodnenie uvedeného zápisu sa teda skladalo z dvoch súvisiacich častí, pričom prvá časť bola založená na tom, že žalobkyňa poskytovala kľúčové služby HDSL, a druhá na tom, že HDSL bola subjektom konajúcim v mene IRISL.

91 Ako bolo uvedené v bode 78 vyššie, zápis mien IRISL a HDSL do sporných zoznamov bol zrušený Všeobecným súdom (rozsudok zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada, T-489/10, EU:T:2013:453) a ako bolo uvedené v bode 79 vyššie, tento zápis sa má z dôvodu spätnej účinnosti jeho zrušenia považovať za nikdy neuskutočnený.

92 Ako bolo uvedené v bode 32 vyššie, mená IRISL a HDSL boli opäť zapísané do sporných zoznamov 26. novembra 2013, teda po zápise mena žalobkyne do uvedených zoznamov, ktorý sa uskutočnil 16. novembra 2013.

93 Z vyššie uvedeného vyplýva, že v čase zápisu mena žalobkyne do sporných zoznamov, teda ku dňu, ku ktorému sa podľa judikatúry uvedenej v bode 55 vyššie posudzuje zákonnosť napadnutých aktov, neboli mená IRISL a HDSL platne zapísané do uvedených zoznamov.

94 Treba teda konštatovať, že z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 77 až 82 vyššie, ako aj na základe skutočností tvrdených žalobkyňou, sa Rada dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že sa rozhodla prostredníctvom aktov z novembra 2013 ponechať meno žalobkyne na sporných zoznamoch na základe zápisu mien IRISL a HDSL do uvedených zoznamov pri neexistencii platného zápisu mena žalobkyne do týchto zoznamov.

95 Ako totiž bolo uvedené v bode 77 vyššie, pri neexistencii platného zápisu mien IRISL a HDSL do sporných zoznamov, zápis mena žalobkyne do uvedených zoznamov z dôvodu, že poskytovala kľúčové služby HDSL, subjektu konajúcemu v mene IRISL, nie je ďalej odôvodnený cieľom zabezpečiť účinnosť opatrení prijatých voči IRISL a HDSL ani cieľom zaručiť, že tieto opatrenia sa nebudú obchádzať (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada, T-489/10, EU:T:2013:453, body 75 až 77, a z 9. decembra 2014, BT Telecommunications/Rada, T-440/11, neuverejnený, EU:T:2014:1042, bod 149 a citovanú judikatúru).

96 Tento záver nespochybňuje tvrdenie Rady poskytnuté ako odpoveď na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, v ktorej tvrdila, že skutočnosti uvedené v odôvodnení zápisu mena IRISL do sporných zoznamov neboli spochybnené rozsudkom zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), a že teda odo dňa zmeny všeobecných kritérií zápisu opatreniami z októbra 2013 prijatými na účely odstránenia nezrovnalostí konštatovaných uvedeným rozsudkom, tie isté skutočnosti, ktoré odôvodnili uvedený zápis, zrušené Všeobecným súdom, sa uviedli do súladu s jedným z uvedených všeobecných kritérií zápisu, teda s kritériom, ktoré umožňuje do uvedených zoznamov zapísať mená osôb alebo subjektov, ktoré obchádzajú ustanovenia rezolúcií Organizácie spojených národov alebo aktov Únie. Inými slovami, podľa Rady viedla uvedená zmena všeobecných kritérií zápisu opatreniami z októbra 2013, ku ktorej došlo pred zápisom mena žalobkyne do týchto zoznamov, ktorý bol uskutočnený prostredníctvom aktov z novembra 2013, k tomu, že odo dňa prijatia týchto opatrení sa zápis mien IRISL a HDSL do týchto zoznamov stal platným.

97 Treba však poznamenať, že skutočnosť, že Rada v čase odkladu účinkov zrušenia vyhláseného v rozsudku zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), a pred zápisom mena žalobkyne do sporných zoznamov prostredníctvom aktov z novembra 2013 zmenila prijatím opatrení z októbra 2013 všeobecné kritériá zápisu do zoznamu osôb alebo subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, najmä s cieľom zaistiť, aby zápis mien IRISL a HDSL do uvedených zoznamov bol v súlade s novými všeobecnými kritériami zápisu, nespochybňuje záver, podľa ktorého, ako bolo uvedené v bodoch 79 až 81 a 91 vyššie, keď doba odkladu účinkov zrušenia, o ktorom bolo rozhodnuté vo vyššie uvedenom rozsudku, uplynula, bol zápis mien IRISL a HDSL do týchto zoznamov, ktorý bol zrušený uvedeným rozsudkom, z právneho poriadku odstránený so spätnou účinnosťou tak, ako keby k nemu nikdy nedošlo. Samotná zmena uvedených nových kritérií zápisu totiž nemohla od doby, keď k uvedenej zmene došlo, viesť k platnosti zápisu mien IRISL a HDSL do dotknutých zoznamov, ku ktorému došlo na základe predchádzajúcich všeobecných kritérií zápisu, a neumožňuje tak odstrániť nezákonnosť, ktorá bola konštatovaná v rozsudku zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), ktorú uvedené zápisy zrušili.

98 Výklad odlišný od výkladu uvedeného v bode 97 vyššie by bol v rozpore so zásadou pripomenutou v bode 55 vyššie. Skutkové a právne okolnosti, ku ktorým došlo po zápise mien IRISL a HDSL do sporných zoznamov, tak nemožno vziať do úvahy pri posúdení zákonnosti uvedených zápisov.

99 Z toho vyplýva, že ako bolo uvedené v bode 80 vyššie, Rada nemohla samotnou zmenou všeobecných kritérií zápisu prostredníctvom opatrení z októbra 2013 odstrániť nezákonnosti konštatované v rozsudku zo 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada (T-489/10, EU:T:2013:453), a ponechať mená IRISL a HDSL na sporných zoznamoch. Navyše v súvislosti s uvedeným zápisom treba konštatovať, že Rada sa neobmedzila na samotnú zmenu uvedených všeobecných kritérií zápisu, ale uskutočnila nové zápisy založené predovšetkým na týchto nových kritériách zápisu. Ako však bolo uvedené v bodoch 92 a 93 vyššie, k týmto novým zápisom došlo po zápise mena žalobkyne do uvedených zoznamov a neumožňujú tak, z dôvodov uvedených v bodoch 94 a 95 vyššie odôvodniť tento posledný zápis na základe aktov z novembra 2013.

100 Z toho vyplýva, že piatemu žalobnému dôvodu treba vyhovieť a zrušiť akty z novembra 2013 v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody alebo námietku nezákonnosti všeobecných kritérií zápisu stanovených v opatreniach z októbra 2013.

O účinkoch čiastočného zrušenia napadnutých aktov

101 V súvislosti s vykonávacím nariadením č. 522/2013, ktorým bolo meno žalobkyne zapísané do zoznamu uvedeného v prílohe IX nariadenia č. 267/2012, treba uviesť, že uvedené nariadenie po prijatí nariadenia č. 1154/2013 už nevyvoláva právne účinky. V dôsledku toho sa zrušenie vykonávacieho nariadenia č. 522/2013 v rozsahu, v akom sa uvedený akt týka žalobkyne, týka len účinkov, ktoré tento akt vyvolával v čase od nadobudnutia jeho účinnosti do dňa prijatia nariadenia č. 1154/2013.

102 V súvislosti s rozhodnutím 2013/270, ktorým bolo meno žalobkyne zapísané do zoznamu uvedeného v prílohe II rozhodnutia 2010/413, treba uviesť, že účinky jeho zrušenia v rozsahu, v akom sa uvedený akt týka žalobkyne, sú priame a konečné.

103 Pokiaľ ide o časové účinky zrušenia nariadenia č. 1154/2013, treba uviesť, že podľa článku 60 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, odchylne od ustanovení článku 280 ZFEÚ, nadobúda zrušenie tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, právoplatnosť až po uplynutí odvolacej lehoty uvedenej v prvom odseku článku 56 tohto štatútu, alebo ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolanie, po jeho zamietnutí (pozri analogicky rozsudky zo 16. septembra 2011, Kadio Morokro/Rada, T-316/11, neuverejnený, EU:T:2011:484, bod 38, a zo 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Rada, T-57/12, neuverejnený, EU:T:2013:410, bod 74).

104 Pokiaľ ide o rozhodnutie 2010/413, zmenené a doplnené rozhodnutím 2013/661, treba pripomenúť, že podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ Všeobecný súd môže, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré z účinkov aktu, ktorý vyhlásil za neplatný, sa považujú za konečné (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. septembra 2013, Europäisch-Iranische Handelsbank/Rada, T-434/11, EU:T:2013:405, bod 220, a Good Luck Shipping/Rada, T-57/12, neuverejnený, EU:T:2013:410, bod 75).

105 V tejto súvislosti by existencia rozdielu medzi dátumom účinnosti čiastočného zrušenia nariadenia č. 1154/2013, ktorým sa mení a dopĺňa príloha IX nariadenia č. 267/2012 a príloha II rozhodnutia 2010/413, ako vyplýva z rozhodnutia 2013/661, mohla mať za dôsledok vážne ohrozenie právnej istoty, keďže oba tieto akty ukladajú voči žalobkyni rovnaké opatrenia.

106 Účinky prílohy II rozhodnutia 2010/413, ako vyplýva z rozhodnutia 2013/661, zostávajú zachované, pokiaľ ide o žalobkyňu, až do nadobudnutia právoplatnosti čiastočného zrušenia nariadenia č. 1154/2013 týkajúceho sa prílohy IX nariadenia č. 267/2012 (pozri analogicky rozsudky z 11. decembra 2012, Sina Bank/Rada, T-15/11, EU:T:2012:661, bod 89, a zo 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Rada, T-57/12, neuverejnený, EU:T:2013:410, bod 76).

O trovách

107 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Vzhľadom na to, že Rada nemala úspech v rámci oboch spojených vecí T-423/13 a T-64/14, je v súlade s návrhmi žalobkyne opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať vlastné trovy konania, ako aj nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

rozhodol a vyhlásil:

1. V rozsahu, v akom sa týkajú Good Luck Shipping LLC, sa zrušujú tieto akty:

— rozhodnutie Rady 2013/270/SZBP zo 6. júna 2013, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu,

— vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 522/2013 zo 6. júna 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu,

— rozhodnutie Rady 2013/661/SZBP z 15. novembra 2013, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu,

— vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1154/2013 z 15. novembra 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu.

2. Účinky rozhodnutia 2013/661, pokiaľ ide o Good Luck Shipping, zostávajú zachované až do nadobudnutia právoplatnosti zrušenia nariadenia č. 1154/2013.

3. **Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Good Luck Shipping.**

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. mája 2016.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu 2

Konanie a návrhy účastníkov konania 6

Právny stav 7

O veci T-423/13 7

O skutočnostiach, ktoré môže Rada v prejednávanej veci účinne uplatniť 8

O dôvodnosti výhrady založenej na nesprávnom posúdení 11

O dôvodnosti výhrady založenej na nesprávnom právnom posúdení 11

O veci T-64/14 13

O účinkoch čiastočného zrušenia napadnutých aktov 16

O trovách 16